

CONVENȚIE CONSULARĂ

între Republica Populară Chineză și Republica Moldova

În interesul consolidării în continuare a relațiilor de prietenie și colaborării între cele două state,

În dorința de a dezvolta relațiile lor consulare, a contribui la apărarea drepturilor și intereselor ambelor state, precum și a cetățenilor lor,

Au hotărât să încheie prezenta Convenție consulară și în acest scop au convenit următoarele:

Articolul 1

Definiții

În prezenta Convenție, expresiile menționate mai jos au următoarea semnificație:

a) «oficiu consular», înseamnă orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

b) «circumscripție consulară», înseamnă teritoriul statului de reședință, stabilit pentru exercitarea funcțiilor consulare de către oficiul consular;

c) «șeful oficiului consular», înseamnă persoana însărcinată de către statul trimițător ca șef al oficiului consular;

d) «funcționar consular», înseamnă orice persoană, inclusiv șeful oficiului consular, însărcinat să exercite funcții consulare;

e) «angajat consular», înseamnă orice persoană care îndeplinește funcții administrative sau tehnice la un oficiu consular;

f) «membru al personalului de serviciu», înseamnă orice persoană angajată pentru deservirea oficiului consular;

g) «membru al oficiului consular», înseamnă funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu al oficiului consular;

h) «membru de familie», înseamnă soția (soțul), copiii minori și părinții unui membru al oficiului consular care locuiesc împreună;

i) «membru al personalului particular», înseamnă orice persoană angajată exclusiv în serviciul casnic al unui membru al oficiului consular;

j) «cetățean al statului trimițător», înseamnă orice persoană fizică, care deține cetățenia statului trimițător, în cazuri aplicabile înseamnă orice persoană juridică a statului trimițător;

k) «localuri consulare» înseamnă clădirile sau părțile din clădiri, inclusiv reședința șefului oficiului consular, precum și terenurile aferente, oricui ar aparține, care sînt folosite exclusiv în scopul activității consulare;

l) «arhive consulare», cuprinde toate hîrțile, documentele, corespondența, cărțile, filmele, benzile magnetice și registrele oficiului consular, precum și materialul de cifru, fișierul și mobilierul destinate să le protejeze și să le păstreze;

m) «navă a statului trimițător», înseamnă orice navă, care în conformitate cu legislația statului trimițător are dreptul să navigheze sub pavilionul acestui stat, cu excepția navelor militare;

n) «aeronavă a statului trimițător», înseamnă orice navă, purtînd însemnele de înregistrare ale acestui stat, cu excepția aeronavelor militare.

CAPITOLUL I

INFIINȚAREA UNUI OFICIU CONSULAR ȘI NUMIREA MEMBRILOR UNUI OFICIU CONSULAR

Articolul 2

Înființarea unui oficiu consular

1. Un oficiu consular poate fi înființat pe teritoriul statului de reședință numai cu consimțămîntul acestui stat.

2. Stabilirea sediului oficiului consular, rangul său și circumscripția sa consulară, numărul membrilor oficiului consular, precum și orice schimbări de acest gen se va face de comun acord între statul trimițător și statul de reședință.

Articolul 3

Numirea și admiterea șefului de oficiu consular

1. Înainte de a numi șeful oficiului consular, statul trimițător trebuie să se asigure pe cale diplomatică, dacă persoana pe care intenționează să o numească în calitate de șef al oficiului consular va primi acordul statului de reședință.

2. După obținerea acordului statului de reședință statul trimițător va transmite, pe căi diplomatice statului de reședință patenta consulară sau nota privind numirea șefului oficiului consular. Patenta consulară sau nota trebuie să indice numele și prenumele, funcția și rangul șefului oficiului consular, sediul, clasa sa și circumscripția consulară.

3. După prezentarea patentei consulare sau a notei despre numirea șefului oficiului consular, statul de reședință va elibera șefului oficiului consular, cât mai repede posibil, exequaturul sau îi va aduce la cunoștință printr-o notă despre admiterea pentru exercitarea funcțiilor sale.

4. Șeful oficiului consular poate să-și înceapă exercitarea funcțiilor sale după primirea confirmării în scris a statului de reședință. Până la confirmare șeful oficiului consular cu acordul statului de reședință poate să-și exercite cu titlu provizoriu funcțiile sale.

5. După acordarea exequaturului șefului oficiului consular sau autorizarea sa de a-și exercita cu titlu provizoriu funcțiile sale, statul de reședință va notifica imediat autorităților din circumscripția consulară și va întreprinde măsurile necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini funcțiile sale, precum și să se folosească de drepturile, privilegiile și imunitățile, prevăzute de prezenta Convenție.

Articolul 4

Exercitarea temporară a funcțiilor șefului de oficiu consular

1. Dacă indiferent de motiv, șeful oficiului consular nu are posibilitatea să-și exercite funcțiile, sau dacă acest post este vacant, statul trimițător poate desemna un funcționar consular al oficiului consular, ori al altui oficiu consular din statul de reședință, ori un funcționar diplomatic al misiunii diplomatice în statul de reședință să exercite provizoriu funcțiile șefului de oficiu consular. Statul trimițător va notifica în prealabil statului de reședință numele, prenumele și rangul gerantului interimar.

2. Gerantul interimar se va bucura de aceleași drepturi, facilități, privilegii și imunități recunoscute șefului de oficiu consular, potrivit prevederilor prezentei Convenții.

3. Funcționarul diplomatic, desemnat în calitate de gerant interimar al oficiului consular, va continua să se bucure de privilegiile și imunitățile, care îi sînt acordate în virtutea statutului său diplomatic.

Articolul 5

Notificarea către statul de reședință a numirilor, sosirilor și plecărilor

1. Statul trimițător va notifica în scris, statului de reședință în timp util următoarele:

a) numele, prenumele, cetățenia, rangul și clasa funcționarilor consulari, data sosirii și plecării lor definitive sau încetarea funcțiilor lor, precum și orice alte schimbări vizînd statutul lor, care pot să se producă în cursul serviciului lor la oficiul consular.

b) numele, prenumele, cetățenia, data sosirii și plecării definitive a membrilor de familie a membrilor oficiului consular, precum și faptul că o persoană devine sau încetează de a mai fi membru al familiei.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință vor elibera gratuit, în conformitate cu reglementările acestui stat, legitimații membrilor oficiului consular și membrilor familiilor acestora, cu excepția celor care sînt cetățeni sau rezidenți permanenți ai statului de reședință.

Articolul 6

Cetățenia funcționarilor consulari

Funcționar consular poate fi exclusiv cetățeanul statului trimițător, care nu este rezident permanent al statului de reședință.

Articolul 7

Persoane, declarate «non grata» sau inacceptabile

Statul de reședință poate oricînd, fără să fie obligat să-și motiveze hotărîrea sa, să notifice pe cale diplomatică statului trimițător că un membru al oficiului consular este persoană «non grata» sau este inacceptabil. Într-o asemenea situație statul trimițător trebuie să recheme membrul oficiului consular sau să înceteze funcțiile lui în oficiul consular. Dacă statul trimițător nu va îndeplini această obligațiune în termeni rezonabili, corespunzător, statul de reședință poate să refuze de a recunoaște o asemenea persoană ca membru al oficiului consular.

CAPITOLUL II

FUNCȚII CONSULARE

Articolul 8

Funcții consulare

Funcțiile consulare constau în:

a) promovarea relațiilor de prietenie între statul trimițător și statul de reședință;

b) favorizarea dezvoltării relațiilor economice, comerciale, culturale, sportive, tehnico-științifice, turistice și în alte domenii între statul trimițător și statul de reședință;

c) informarea prin toate mijloacele licite, despre evoluția vieții politice, activității comerciale, economice, culturale, sportive, tehnico-științifice și în alte domenii a statului de reședință, prezentarea rapoartelor în această privință către guvernul statului trimițător;

d) apărarea drepturilor și intereselor statului trimițător, ale cetățenilor acestui stat, precum și acordarea de asistență cetățenilor statului trimițător;

e) exercitarea oricăror altor funcții, care nu sînt interzise de legile și regulamentele statului de reședință sau la care statul de reședință nu se opune.

Articolul 9

Funcțiile referitoare la cetățenie și la starea civilă

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să înregistreze cetățenii statului trimițător;

b) să primească orice cerere referitoare la cetățenie;

c) să înregistreze nașterile sau decesele cetățenilor statului trimițător și să elibereze actele corespunzătoare;

d) să încheie și să desfacă căsătorii între cetățenii statului trimițător și să le elibereze certificate corespunzătoare;

2. Funcționarul consular va înștiința autoritățile competente ale statului de reședință despre înregistrările căsătoriilor și divorțurilor cetățenilor statului trimițător, dacă aceasta este prevăzută de legislația statului de reședință.

3. Prevederile alineatului 1 al prezentului articol nu scutesc persoanele în cauză de obligațiunea de a respecta legile și regulamentele statului de reședință.

Articolul 10

Funcțiile referitoare la pașapoarte și vize

Funcționarul consular are dreptul:

a) să elibereze, să reînnoiască sau să anuleze pașapoartele cetățenilor statului trimițător, să prelungească validitatea lor și să facă mențiuni, precum și să elibereze acestor cetățeni alte documente de călătorie;

b) să acorde, să prelungească și să anuleze vizele de intrare și tranzit, alte tipuri de vize, precum și să introducă modificările și adăsurile necesare.

Articolul 11

Autentificări notariale și legalizări

1. În limitele fixate de legile și regulamentele statului trimițător funcționarul consular are dreptul:

a) la solicitarea oricărei persoane, indiferent de cetățenia ei, să elibereze diferite acte pentru folosirea lor în statul trimițător;

b) la solicitarea cetățenilor statului trimițător să elibereze diferite acte pentru folosirea lor în statul de reședință sau în afara lui;

c) să traducă acte în limba oficială a statului trimițător sau a statului de reședință și să autentifice exactitatea traducerii;

d) să legalizeze documentele, eliberate de către autoritățile statului trimițător sau a celui de reședință, să autentifice copiile, traducerile și extrasele din aceste documente;

e) să primească, să întocmească și să autentifice declarații ale cetățenilor statului trimițător;

f) să autentifice semnăturile cetățenilor statului trimițător de pe diverse documente;

g) să întocmească, să autentifice și să primească spre păstrare temporară testamentele cetățenilor statului trimițător;

h) să întocmească și să autentifice actele și tranzacțiile între cetățenii statului trimițător, întrucît aceste acte și tranzacții nu sunt interzise de legile statului de reședință și nu se referă la stabilirea sau transmiterea de drepturi asupra averii imobile, să întocmească și să autentifice actele și tranzacțiile între cetățenii statului trimițător pe o parte, și cetățenii altor state, pe de altă parte, întrucît aceste acte și tranzacții se referă în exclusivitate la averea sau la drepturile statului trimițător și vizează cazurile care vor fi supuse examinării în acest stat cu condiția că aceste acte și tranzacții nu sînt interzise de legile statului de reședință;

i) să primească la păstrare temporară bunuri și documente ale cetățenilor statului trimițător, întrucît aceasta nu este interzis de legile și regulamentele statului de reședință.

2. Actele întocmite, eliberate, autentificate sau traduse de către funcționarul consular în corespundere cu paragraful 1 al prezentului articol vor avea în statul de reședință aceeași valoare juridică și forță probantă ca și actele eliberate, autentificate, sau traduse de către autoritățile competente și instituțiile acestui stat cu condiția că acestea concordează cu legile statului de reședință.

Articolul 12

Notificarea reținerii, arestului și a vizitelor

1. În cazul dacă un cetățean al statului trimițător este reținut, arestat sau privat de libertate în orice alt mod, în cadrul circumscripției consulare, autoritățile statului de reședință vor informa oficiul consular cît mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu de 4 zile de la luarea acestor măsuri.

2. Funcționarul consular are dreptul să viziteze cetățeanul statului trimițător reținut, arestat sau privat de libertate în orice alt mod, să discute sau să comunice cu el și să întreprindă măsurile necesare pentru a-i asigura asistența legală. Autoritățile competente ale statului de reședință trebuie să organizeze cît mai repede posibil vizitarea cetățeanului respectiv de către funcționarul consular, dar nu mai tîrziu de 3 zile de la data prezentării cererii. Funcționarul consular poate într-o perioadă de timp rezonabilă, să repete vizitarea acestuia.

3. Autoritățile competente ale statului de reședință vor încunoștiința cetățeanul respectiv al statului trimițător despre prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol.

4. Drepturile, la care se referă prezentul articol, trebuie să fie exercitate în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință, cu rezerva totuși că aceste legi și regulamente trebuie să permită deplina realizare a scopurilor pentru care sînt destinate drepturile acordate în baza prezentului articol.

Articolul 13

Acordarea de ajutor cetățenilor statului trimițător

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să comunice și să viziteze orice cetățean al statului trimițător, să-i acorde sfatul și sprijinul necesar, inclusiv asistența juridică, iar statul de reședință nu va împiedica comunicarea dintre cetățenii statului trimițător și oficiul consular și nici nu va pune restricții acestora de a avea acces la oficiul consular;

b) să se adreseze autorităților competente ale statului de reședință să-i acorde sprijin în căutarea cetățenilor statului trimițător, pierduți fără veste, rezidenți permanenți sau temporari în statul de reședință;

c) să se informeze asupra condițiilor de trai și de muncă ale unui cetățean al statului trimițător în statul de reședință și să-i acorde asistența necesară;

d) să ceară autorităților competente ale statului de reședință să-l informeze asupra situației unui cetățean al statului trimițător, iar acesta să facă ce se poate pentru a-i transmite informațiile solicitate;

e) să primească și să ia în păstrare temporară bani și valori ale unui cetățean al statului trimițător, în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință;

f) în caz că un cetățean al statului trimițător nu se află în localitate, ori din alte motive nu este în măsură să-și apere la timp drepturile și interesele, în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință, funcționarul consular îl poate reprezenta înaintea judecătorilor și altor autorități competente ale statului de reședință, sau să-i asigure o reprezentare adecvată pînă cînd acesta își desemnează reprezentantul său ori este în măsură să-și asume apărarea propriilor drepturi și interese.

Articolul 14

Tutela și curatela

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor notifica funcționarului consular despre necesitatea instituirii tutelei sau curatelei pentru un cetățean al statului trimițător din circumscripția consulară, rezident permanent în statul de reședință.

2. Funcționarul consular colaborează în problema abordată la paragraful 1 al prezentului articol cu autoritățile competente ale statului de reședință și în caz de necesitate, recomandă persoana pentru exercitarea funcțiilor de tutore ori curator în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință.

3. Dacă judecata sau alte autorități competente ale statului de reședință, vor găsi de cuviință, că persoana recomandată nu poate fi acceptată din diferite motive în calitate de tutore sau curator, în acest caz funcționarului consular i se rezervează dreptul de a înainta o altă candidatură.

Articolul 15

Notificarea deceselor

1. În caz de deces al unui cetățean al statului trimițător în statul de reședință, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa oficiul consular cât mai repede posibil și la cererea acestuia îi vor pune la dispoziție un certificat de deces sau alte documente, care confirmă faptul decesului.

2. Funcționarul consular, dacă primul află despre decesul în statul de reședință a cetățeanului statului trimițător, informează despre aceasta autoritățile competente ale statului de reședință.

Articolul 16

Funcțiile privind protecția bunurilor succesoriale

1. În caz de deces al unui cetățean al statului trimițător în statul de reședință, când acesta lasă o succesiune în acest stat, autoritățile competente ale statului de reședință informează cât mai repede posibil oficiul consular despre activul succesoral, moștenitorii legali, legatarii precum și despre existența unui testament.

2. Funcționarul consular poate cere acordul autorităților competente ale statului de reședință de a fi prezent la întocmirea și sigilarea activului succesoral, prevăzute la paragraful 1 al acestui articol.

3. În cazul în care un cetățean al statului trimițător este îndreptățit să moștenească ori să primească bunurile decedatului în statul de reședință, indiferent de cetățenia acestuia, chiar dacă acest cetățean al statului trimițător se află după hotarele statului de reședință, autoritățile competente ale statului de reședință, dispunând de o asemenea informație, vor informa oficiul consular precum, că cetățeanul dat al statului trimițător este moștenitor sau legatar.

4. Funcționarul consular, are dreptul în numele unui cetățean al statului trimițător, care nu se află în statul de reședință să primească de la judecată și alte autorități sau de la o persoană aparte banii sau alte bunuri care se cuvin acestui cetățean în urma decesului altei persoane, inclusiv succesiunea, achitarea compensațiilor și sumelor care i se cuvin în baza asigurării și să transmită acești bani și bunuri cetățeanului în cauză.

5. Dacă un cetățean al statului trimițător, care nu este rezident permanent în statul de reședință moare în timp ce se află temporar în acest stat și dacă nu există nici o rudă sau un reprezentant al său în statul de reședință și dacă obiectele rămase nu sînt legate de obligațiuni, pe care și le-a asumat decedatul în timpul aflării sale în statul de reședință, funcționarul consular are dreptul să primească, să păstreze și să transmită la destinație obiectele rămase.

6. În exercitarea funcțiilor menționate la paragrafele 3, 4, 5 ale acestui articol, funcționarul consular trebuie să respecte legile și regulamentele statului de reședință.

Articolul 17

Asistența navelor statului trimițător

1. Funcționarul consular are dreptul, în circumscripția sa consulară, să acorde asistență navelor statului trimițător, care se află în apele interioare sau teritoriale ale statului de reședință, incluzînd porturile și alte locuri de ancorare, comandanților, echipajului lor și deasemenea:

a) să facă vizită la bordul navei, să chestioneze pe comandant, să facă rapoarte asupra navei, voiajului, încărcăturii acesteia, iar comandantul și membrii echipajului navei pot să comunice cu funcționarul consular numai după autorizarea navei de a comunica liber cu litoralul;

b) fără să lezeze prerogativele organelor competente ale statului de reședință, să cerceteze orice accident care a apărut în timpul navigării, să interogheze comandantul și membrii echipajului, să autentifice documente care privesc nava, să primească cereri referitor la navigarea și locul de destinație, în caz de necesitate de a contribui la intrarea, ieșirea și aflarea navei în port;

c) fără să lezeze prerogativele autorităților statului de reședință să soluționeze în conformitate cu legislația statului trimițător neînțelegerile dintre comandant și echipaj, inclusiv disputele vizînd salariul și contractul de muncă;

d) în caz de necesitate să ia măsuri pentru spitalizarea și repatrierea comandantului, membrilor echipajului navei;

e) să primească, să controleze, să elibereze, să autentifice sau să legalizeze documente, care privesc o navă;

f) să elibereze certificate provizorii, care îi permit navei achiziționate peste hotare să navigheze sub pavilionul statului trimițător;

g) în baza împuternicirii date de autoritățile statului trimițător, să soluționeze și alte probleme care privesc o navă.

2. Funcționarul consular poate să se adreseze pentru acordarea de ajutor către organele competente ale statului de reședință în timpul exercitării funcțiilor sale prevăzute de prevederile acestui articol.

Articolul 18

Protecția în caz de măsuri coercitive împotriva unei nave a statului trimițător

1. În cazul în care organele judecătorești sau alte autorități competente ale statului de reședință intenționează să ia măsuri coercitive sau să efectueze acte de urmărire oficială la bordul navei, în prealabil ele înștiințează funcționarul consular, astfel ca funcționarul consular sau reprezentantul său să poată fi prezent atunci când se îndeplinesc aceste acțiuni. Dacă în caz de urgență nu este posibilă notificarea prealabilă a oficiului consular, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa imediat despre luarea măsurilor și la cererea funcționarului consular, îi vor comunica informația deplină referitoare la măsurile întreprinse.

2. Prevederile paragrafului 1 ale acestui articol se vor aplica în mod corespunzător în cazul măsurilor luate pe litoral de către autoritățile competente ale statului de reședință în corespundere cu acest paragraf, împotriva comandantului navei ori a oricărui membru al echipajului.

3. Prevederile paragrafului 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică în cazul inspecțiilor de rutină, efectuate de autoritățile competente ale statului de reședință referitor la vamă, controlul sanitar, controlul de pașapoarte precum și în cazurile, vizînd măsurile luate de aceste autorități pentru asigurarea securității navigației pe mare ori prevenirii poluării apelor.

4. Autoritățile competente ale statului de reședință nu vor interveni în problemele interne ale unei nave a statului trimițător atunci când liniștea, siguranța și ordinea publică din statul de reședință nu sînt încălcate, exceptînd cazurile cînd acestea au loc la cererea expresă a comandantului navei ori a funcționarului consular sau cu consimțămîntul acestora.

Articolul 19

Asistența acordată navelor statului trimițător în caz de avariere

1. În caz de avarie, eșuare sau naufragiu a unei nave a statului trimițător în apele interioare sau teritoriale ale statului de reședință, autoritățile competente ale acestui stat vor notifica oficiului consular, cît mai repede posibil, despre măsurile luate pentru salvarea pasagerilor și a echipajului, a navei, a încărcăturii și a altor bunuri.

2. Funcționarul consular va fi autorizat să ia măsuri de acordare a asistenței oricărei nave avariate a statului trimițător, echipajului și pasagerilor și să ceară în acest scop sprijinul autorităților statului de reședință.

3. Autoritățile statului de reședință vor informa oficiul consular, cît mai curînd posibil, în cazul în care o navă avariata a statului trimițător, echipamentul sau încărcătura acesteia sînt găsite în apropiere de coasta statului de reședință ori sînt aduse într-un port al acestui stat, iar comandantul, proprietarul navei, reprezentantul companiei de navigație ori agentul de asigurare nu sînt prezenți sau nu pot lua măsuri pentru a le conserva ori a dispune de acestea.

Funcționarul consular poate, fără o procură specială, să ia măsuri în numele proprietarului navei statului trimițător, pentru a conserva sau a dispune de nava avariata și proprietatea, separată de ea.

4. Dacă nava statului trimițător, care a fost avariata, încărcătura, echipamentul și alimentele ei n-au fost destinate vânzării sau folosirii în statul de reședință, acestea nu sînt supuse taxelor vamale și altor impozite analogice în statul de reședință.

Articolul 20

Aeronavă a statului trimițător

Prevederile prezentei Convenții referitoare la nava statului trimițător se aplică și la aeronavele statului trimițător cu condiția ca acestea să nu contravină acordurilor bilaterale între statul trimițător și statul de reședință ori acordurilor multilaterale, la care ambele state sînt părți.

Articolul 21

Transmiterea actelor judiciare și executarea însărcinărilor judiciare

Funcționarul consular are dreptul să transmită acte judiciare și extrajudiciare ori să execute însărcinări judiciare sau cele de luare a depozițiilor pentru judecătorii statului trimițător în conformitate cu acordurile internaționale în vigoare, iar în lipsa acordurilor de acest gen, în orice alt mod, ce nu contravine legilor și regulamentelor statului de reședință.

Articolul 22

Exercitarea funcțiilor consulare în circumscripția consulară și în afara ei

Funcționarul consular poate îndeplini funcțiile consulare numai în circumscripția sa consulară. Cu acordul statului de reședință acesta de asemenea poate îndeplini funcții consulare în afara circumscripției sale consulare.

Articolul 23

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

În exercitarea funcțiilor consulare, funcționarul consular se poate adresa autorităților din circumscripția sa consulară și autorităților centrale competente ale statului de reședință, în măsura în care îi este permis de legile, regulamentele și uzanțele statului de reședință.

Articolul 24

Exercitarea funcțiilor consulare într-un stat terț

După înștiințarea statului de reședință sau a statului terț, statul trimițător poate însărcina oficiul consular înființat în statul de reședință, să exercite funcțiile consulare în statul terț, dacă nu există obiecții concrete din partea oricărui din aceste state.

Articolul 25

Exercitarea funcțiilor consulare în numele statului terț

După înștiințarea respectivă a statului de reședință, oficiul consular al statului trimițător poate exercita funcțiile consulare în statul de reședință în numele statului terț, dacă statul de reședință nu are obiecții.

CAPITOLUL III

PRIVILEGII ȘI IMUNITĂȚI

Articolul 26

Facilități pentru oficiul consular în exercitarea funcțiilor sale

1. Statul de reședință va acorda facilități depline pentru îndeplinirea funcțiilor oficiului consular.

2. Statul de reședință va trata membrii oficiului consular cu respectul cuvenit și va lua măsurile corespunzătoare pentru a asigura îndeplinirea funcțiilor acestora și a beneficia de privilegiile și imunitățile prevăzute de prezenta Convenție.

Articolul 27

Dobândirea de localuri consulare și locuințe

1. În măsura în care legislația statului de reședință permite, statul trimițător ori reprezentantul său au dreptul să cumpere, să închirieze, să construiască, să primească în folosință ori să dobândească în orice alt mod clădiri sau părți din acestea, inclusiv terenul aferent al acestora destinate necesităților oficiului consular, sau ca locuințe ale membrilor oficiului consular, cu excepția locuințelor acelor membri, care sînt cetățeni ori rezidenți permanenți ai statului de reședință.

2. Statul de reședință va sprijini statul trimițător să obțină localuri consulare conform prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol și atunci cînd este necesar va sprijini statul tri-

mițător să dobândească locuințe corespunzătoare pentru membrii oficiului consular.

3. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu scutesc statul trimițător de obligațiile respectării legilor și regulamentelor ale statului de reședință, folosite în zona unde se află aceste terenuri, clădiri sau părți din acestea.

Articolul 28

Folosirea drapelului și stemei naționale

1. Statul trimițător are dreptul de a amplasa pe localurile consulare stema națională și inscripția cu denumirea oficiului consular în limba statului trimițător și cea a statului de reședință.

2. Statul trimițător are dreptul de a arbora drapelul național pe localurile consulare, reședința șefului oficiului consular și pe mijloacele de transport folosite de acesta la îndeplinirea funcțiilor sale de serviciu.

Articolul 29

Inviolabilitatea localurilor consulare și a locuințelor membrilor oficiului consular

1. Localurile consulare și locuințele membrilor oficiului consular sînt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în localurile consulare și locuințele membrilor oficiului consular fără consimțămîntul șefului oficiului consular ori al șefului misiunii diplomatice a statului trimițător în statul de reședință sau a persoanei desemnate de unul dintre acestea.

2. Statul de reședință își ia obligația specială de a lua toate măsurile necesare pentru protejarea localurilor consulare și a locuințelor membrilor oficiului consular împotriva oricăror imixțiuni sau pagube, precum și pentru a împiedica orice tulburare a liniștii oficiului consular sau știrbirea demnității sale.

3. Localurile consulare, mobilierul lor și bunurile oficiului consular, ca și mijloacele sale de transport, nu pot face obiectul vreunei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau de utilitate publică. În cazul cînd o expropriere ar fi necesară, în aceste scopuri vor fi luate toate măsurile posibile pentru a evita împiedicarea exercitării funcțiilor consulare și statului trimițător îi va fi vărsată o îndemnizație promptă, adecvată și efectivă.

Articolul 30

Inviolabilitatea arhivei consulare și a documentelor

Arhiva consulară și documentele sînt inviolabile în orice moment și în orice loc s-ar găsi.

Articolul 31

Libertatea de deplasare

Sub rezerva legilor și regulamentelor sale referitoare la zonele în care accesul este interzis sau reglementat din motive de securitate națională, statul de reședință asigură libertatea de deplasare și de circulație pe teritoriul său tuturor membrilor oficiului consular.

Articolul 32

Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință va permite și va proteja libertatea de comunicare a oficiului consular pentru toate scopurile oficiale. În comunicările cu guvernul, cu misiunile diplomatice și cu alte oficii consulare ale statului trimițător, oficiul consular poate folosi toate mijloacele de comunicare adecvate, inclusiv mesajele în cod sau cifrate, curierul diplomatic sau consular și valiza diplomatică sau consulară.

La folosirea mijloacelor obișnuite de legătură, oficiului consular i se aplică aceleași tarife ca și misiunii diplomatice. Oficiul consular poate instala și utiliza un post de radioemisie numai cu acordul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă. Prin expresia «corespondența oficială» se înțelege întreaga corespondență referitoare la oficiul consular și la funcțiile sale. Valiza consulară nu trebuie să fie nici deschisă și nici reținută. Valiza consulară trebuie să fie șampilată și să poarte semne exterioare vizibile ale caracterului ei și poate conține numai corespondența oficială, documente și obiecte destinate exclusiv pentru folosința oficială a oficiului consular.

3. Curierul consular poate fi numai cetățean al statului trimițător, care nu locuiește permanent în statul de reședință. Curierul consular trebuie să poarte un document oficial în care să se ateste calitatea sa și să se precizeze numărul de colete care constituie valiza consulară. Curierul consular în statul de reședință se bucură de aceleași drepturi, privilegii și imunități ca și curierii diplomați.

4. Statul trimițător, misiunile sale diplomatice și oficiile sale consulare pot desemna curieri consulari ad-hoc. În acest caz, prevederile paragrafului 3 din prezentul articol sînt de asemenea aplicabile, sub rezerva că imunitățile care sînt menționate în el vor înceta să se aplice din momentul în care curierul va remite destinatarului valiza consulară pe care o are în grijă.

5. Valiza consulară poate fi încredințată comandantului unei nave sau a unei aeronave ale statului trimițător. Acest comandant trebuie să poarte un document oficial indicînd numărul de colete care constituie valiza, dar el nu este considerat curier consular. Printr-un angajament cu autoritățile corespunzătoare ale statului de reședință, funcționarul consular în mod direct și liber poate primi și transmite valiza consulară comandantului navei și aeronavei.

Articolul 33

Taxe și impozite consulare

1. Oficiul consular poate percepe pentru efectuarea acțiunilor consulare în statul de reședință taxele și impozitele prevăzute de legile și regulamentele statului trimițător.

2. Sumele percepute cu titlu de taxe și impozite, prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol și chitanța despre încasarea acestor taxe și impozite, se scutesc în statul de reședință de taxe și impozite.

Articolul 34

Inviolabilitatea funcționarilor consulari

Funcționarii consulari se bucură de inviolabilitate personală. Ei nu pot fi supuși arestării sau reținerii sub orice formă. Statul de reședință e obligat să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni orice atingere adusă persoanei, libertății sau demnității acestora.

Articolul 35

Imunitatea de jurisdicție

1. Funcționarii consulari se bucură de imunitatea de jurisdicție penală, civilă și administrativă în statul de reședință cu excepția următoarelor acțiuni civile:

a) care rezultă din încheierea unui contract de către funcționarul consular pe care nu l-a încheiat în mod expres sau implicit în calitate de mandatar al statului trimițător;

b) intentate de un terț pentru o pagubă rezultând dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un autovehicol, navă sau aeronavă;

c) în legătură cu un imobil particular situat în statul de reședință, numai dacă funcționarul consular nu îl deține în calitate de reprezentant al statului trimițător pentru realizarea scopurilor oficiului consular;

d) referitor la o succesiune când acestea acționează nu din numele statului trimițător ci în calitate de executor al testamentului, curator al bunurilor succesoriale, moștenitor sau legatar în calitate de persoane particulare;

e) referitor la o activitate profesională sau comercială desfășurată în statul de reședință în afara funcțiilor sale oficiale.

2. În cazul dacă statul de reședință va lua măsuri de executare în legătură cu prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, nu se va aduce atingere inviolabilității personale sau locuinței funcționarilor consulari.

3. Membrii personalului administrativ, tehnic și de serviciu ai oficiului consular nu sînt supuși jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință în ceea ce privește activitatea lor de serviciu, cu excepția acțiunilor civile, expuse în alineatele «a» și «b» ale paragrafului 1 al acestui articol.

Articolul 36

Scutirea de obligația de a depune ca martor

1. Funcționarul consular nu este obligat să depună ca martor.

2. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu pot fi chemați să depună ca martori în procedurile judiciare sau administrative în statul de reședință. În afară de cazurile prevăzute la paragraful 3 al acestui articol, ei nu pot refuza să depună ca martori.

3. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu pot fi obligați să depună mărturie în legătură cu îndeplinirea funcțiilor lor sau să prezinte corespondența oficială ori documente referitoare la această activitate. Ei au dreptul să refuze să depună mărturie ca experți conform legislației statului trimițător.

4. Autoritățile competente ale statului de reședință solicitând mărturia unui angajat consular sau membru al personalului de serviciu, trebuie să evite a-i împiedica în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu. Aceștea pot, atunci când este posibil, să obțină mărturia la reședința acestuia, la sediul oficiului consular sau să accepte o declarație scrisă din partea sa.

Articolul 37

Scutirea de prestații de muncă și militare

Membrii oficiului consular se eliberează în statul de reședință de orice fel de prestații de muncă, publice și obligații militare. Ei se eliberează de asemenea de orice obligațiuni prevăzute de legile și regulamentele statului de reședință cu privire la înregistrarea străinilor, eliberarea permiselor de ședere, la activitatea prin muncă, în ceea ce se referă la îndeplinirea lucrărilor pentru statul trimițător și altor cerințe similare, dacă acestea sînt prevăzute de legile și regulamentele statului de reședință referitor la cetățenii străini.

Articolul 38

Scutirea oficiului consular de impozite și taxe

1. Statul de reședință va scuti de impozite și taxe:

a) localurile consulare și locuințele membrilor oficiului consular, dobîndite în numele statului trimițător ori reprezentantului acestuia, precum și tranzacțiile sau actele referitoare la acestea;

b) bunurile mobile și mijloacele de transport dobîndite pentru folosința exclusiv oficială a oficiului consular, precum și achiziția, posesia ori întreținerea acestora.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplica:

a) impozitelor și taxelor percepute ca remunerare a serviciilor concrete prestate;

b) impozitelor și taxelor percepute potrivit legilor și regulamentelor statului de reședință de la o persoană care încheie un contract cu statul trimițător sau reprezentantul acestuia.

Articolul 39

Scutirea de taxe a membrilor oficiului consular

1. Membrii oficiului consular vor fi scutiți de toate impozitele și taxele de stat, de sector și municipale în statul de reședință, asupra persoanelor și bunurilor, cu excepția:

a) taxelor indirecte de orice fel care în mod normal sînt încorporate în prețul mărfurilor și serviciilor;

b) impozitelor și taxelor asupra imobilelor deținute în proprietate pe teritoriul statului de reședință, sub rezerva prevederilor paragrafului 1 al articolului 38 al prezentei Convenții;

c) taxelor asupra bunurilor succesoriale sau taxelor la moștenire ori impozitelor la trecerea bunurilor sub rezervele, prevăzute de prevederile paragrafului 2 al articolului 43 al prezentei Convenții;

d) impozitelor și taxelor asupra veniturilor particulare, inclusiv veniturile pe capital, izvorul căruia se află în statul de reședință, taxelor la investițiile de capital în întreprinderile comerciale ori financiare ale statului de reședință;

e) taxelor percepute pentru anumite feluri de servicii concrete;

f) taxelor de înregistrare, judiciare, de grefă, de ipotecă și de timbru sub rezerva prevederilor articolului 38 al acestei Convenții.

2. Salariul care îl primesc membrii oficiului consular de la statul trimițător, este scutit de impozite și alte taxe, reținute din salariu în corespundere cu legile și regulamentele statului de reședință.

3. Membrii oficiului consular, care angajază persoane ale căror salariu nu este scutit de impozitul pe venit din statul de reședință, trebuie să respecte obligațiile pe care legile și regulamentele acestui stat le impun în materie de percepere a impozitului pe venit celor care angajază.

Articolul 40

Scutirea de control vamal și taxe vamale

1. În conformitate cu legile și regulamentele sale, statul de reședință va permite intrarea și ieșirea cu scutire de taxe vamale, altele decît cele plătite pentru înmagazinaj, manipulare, și alte servicii similare, pentru:

a) obiectele destinate folosinței oficiale a oficiului consular, inclusiv mijloacele sale de transport;

b) obiectele de uz personal pentru funcționarii consulari;

c) obiectele de uz personal, inclusiv instalațiile familiale, cu ocazia primei instalări la post a angajaților consulari și membrilor personalului de serviciu.

2. Obiectele menționate la alineatele «b» și «c» ale prezentului articol nu trebuie să depășească cantitățile necesare pentru folosința personală a persoanei în cauză.

3. Bagajul personal al funcționarului consular va fi scutit de control vamal. Acesta poate fi controlat de către autoritățile competente ale statului de reședință numai dacă există motive serioase să se creadă, că el conține alte obiecte, decît cele menționate la alineatul «b» al paragrafului 1 al acestui articol, ori articole de import sau export interzise de către legile și regulamentele statului de reședință ori care sînt supuse carantinei. Controlul în acest caz se va efectua în prezența funcționarului consular în cauză ori a reprezentantului său.

Articolul 41

Privilegiile și imunitățile membrilor de familie ai membrilor oficiului consular

Membrii de familie ai funcționarilor consulari, angajaților consulari și ai membrilor personalului de serviciu se bucură de privilegiile și imunitățile, la care sînt îndreptățiți în baza prevederilor prezentei Convenții funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu, cu excepția cazurilor prevăzute în paragraful 2 al articolului 42 din prezenta Convenție.

Articolul 42

Persoanele care nu se bucură de privilegii și imunități

1. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu, care sînt cetățeni ai statului de reședință sau au domiciliu în acest stat, nu se bucură de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta Convenție, cu excepția cazurilor prevăzute în paragraful 3 al articolului 36.

2. Membrii de familie ai membrilor oficiului consular nu beneficiază de imunități și privilegii în cazul, cînd aceste persoane sînt cetățeni ai statului de reședință sau sînt rezidenți permanenți în acest stat.

3. Membrul personalului particular nu beneficiază de privilegiile și imunitățile, prevăzute de prezenta Convenție.

Articolul 43

Bunurile succesoriale ale membrului oficiului consular

În cazul decesului unui membru al oficiului consular sau al unui membru de familie al acestuia, statul de reședință:

a) permite exportul bunurilor mobile ale defunctului, cu excepția celor, care au fost dobîndite în statul de reședință și care fac obiectul unei prohibiții la export în momentul decesului persoanei menționate;

b) scutește bunurile mobile succesoriale de orice impozite și taxe de stat, raionale sau municipale, cu condiția că aceste bunuri au fost importate sau dobândite în statul de reședință numai datorită prezenței defunctului în calitate de membru al oficiului consular sau de membru al familiei acestuia.

Articolul 44

Începutul și încetarea privilegiilor și imunităților

1. Orice membru al oficiului consular beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute în această Convenție, din momentul intrării pe teritoriul statului de reședință pentru a-și lua în primire postul sau dacă se află deja pe teritoriul acestuia din momentul intrării sale în funcție la oficiul consular.

2. Membrii de familie ai unui membru al oficiului consular beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute de prezenta Convenție din momentul, când acest funcționar beneficia de privilegii și imunități, se afla deja pe teritoriul statului de reședință ori din momentul, când au devenit membrii unei astfel de familii.

3. Când funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, privilegiile și imunitățile sale și cele ale membrilor săi de familie încetează în momentul când persoana în cauză părăsește statul de reședință ori în momentul expirării unui termen rezonabil acordat ca să poată părăsi acest stat. Privilegiile și imunitățile membrilor de familie ai unui membru al oficiului consular iau sfârșit în momentul în care încetează de a fi membri ai acestei familii. Totuși, dacă aceste persoane intenționează să părăsească teritoriul statului de reședință, după aceea, într-o perioadă rezonabilă de timp, privilegiile și imunitățile lor subzistă pînă în momentul plecării.

4. În caz de deces al unui membru al oficiului consular, membrii săi de familie vor continua să beneficieze de privilegiile și imunitățile acordate pînă în momentul părăsirii statului de reședință ori pînă la expirarea unei perioade rezonabile de timp acordată în acest scop.

Articolul 45

Renunțarea la privilegii și imunități

1. Statul trimițător poate renunța la privilegiile și imunitățile prevăzute în articolele 35 și 36 ale prezentei Convenții de care beneficiază membrii corespunzători ai oficiului consular. Renunțarea, în toate cazurile, trebuie să fie exprimată în scris statului de reședință.

2. Inițierea unei proceduri judiciare de către un membru al oficiului consular, într-o problemă în care s-ar putea bucura de imunitatea de jurisdicție, potrivit acestei Convenții, face imposibilă invocarea de către acesta a imunității de jurisdicție în cazul unei acțiuni reconvenționale față de acțiunea principală.

3. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru o acțiune civilă sau administrativă nu implică renunțarea la imunitatea privind executarea hotărârii judiciare pentru care este necesară o renunțare în scris, distinctă, la imunitate.

CAPITOLUL IV PREVEDERI GENERALE

Articolul 46

Respectarea legilor și regulamentelor statului de reședință

1. Fără a aduce atingere privilegiilor și imunităților prevăzute în prezenta Convenție, persoanele care beneficiază de aceste privilegii și imunități au obligația de a respecta legile și regulamentele statului de reședință, inclusiv cele privind controlul circulației rutiere. De asemenea, acestea au obligația de a nu se amesteca în treburile interne ale statului de reședință.

2. Localurile consulare nu pot fi folosite în scopuri incompatibile cu îndeplinirea funcțiilor consulare.

3. Oficiul consular, membrii oficiului consular și membrii lor de familie au obligația de a respecta legile și regulamentele statului de reședință privind asigurarea mijloacelor de transport.

Articolul 47

Exercitarea funcțiilor consulare de către misiunea diplomatică

1. În cazul exercitării funcțiilor consulare de către misiunea diplomatică, prevederile prezentei Convenții se aplică în aceeași măsură în care reiese din context.

2. Misiunea diplomatică a statului trimițător va notifica Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință sau organului indicat de către acest minister, numele și prenumele membrilor misiunii diplomatice, care sînt numiți în secția consulară sau însărcinați cu îndeplinirea funcțiilor consulare.

3. La îndeplinirea funcțiilor consulare, misiunea diplomatică poate să se adreseze:

- a) autorităților locale din circumscripția consulară;
- b) autorităților centrale ale statului de reședință, dacă aceasta nu contravine legilor, regulamentelor și uzanțelor statului de reședință sau acordurilor internaționale corespunzătoare.

4. Privilegiile și imunitățile membrilor misiunii diplomatice, indicate în paragraful 2 al prezentului articol, vor continua să se reglementeze de normele de drept internațional, privind relațiile diplomatice.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 48

Ratificarea, intrarea în vigoare și denunțarea

1. Prezenta Convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la efectuarea schimbului instrumentelor de ratificare. Schimbul instrumentelor de ratificare va avea loc la Chișinău.

2. Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la expirarea a 6 luni de la data la care una din Părțile Contractante va notifica celeilalte Părți Contractante, în scris, intenția de a denunța prezenta Convenție.

Drept confirmare Împuterniciții Părților Contractante au semnat prezenta Convenție.

Făcută la Beijing, în data «~~7~~» noiembrie 1992, în două exemplare, fiecare în limbile chineză și română, ambele texte avînd aceeași valoare.

**PENTRU REPUBLICA
POPULARĂ CHINEZĂ**

**PENTRU REPUBLICA
MOLDOVA**